

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE: 07 iunie 2017

DECLARAȚIE DE PARTE CIVILĂ

Nume și prenume **Ursu Andrei-Horia** – date cunoscute la dosar.

Sediul materiei: art. 380, art. 107, art. 111, art. 112, art. 382 C.pr.pen

Conform art. 112 alin. 2 Cpp, s-au adus la cunoștință următoarele drepturi:

- dreptul de a fi asistată de avocat, iar în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;
- dreptul de a apela la un mediator în cazurile permise de lege;
- dreptul de a propune administrarea de probe, de a ridica excepții și de a pune concluzii în legătură cu soluționarea laturii civile a cauzei, în condițiile prevăzute de lege.

I se pune în vedere să arate tot ceea știe despre fapta care face obiectul judecății.

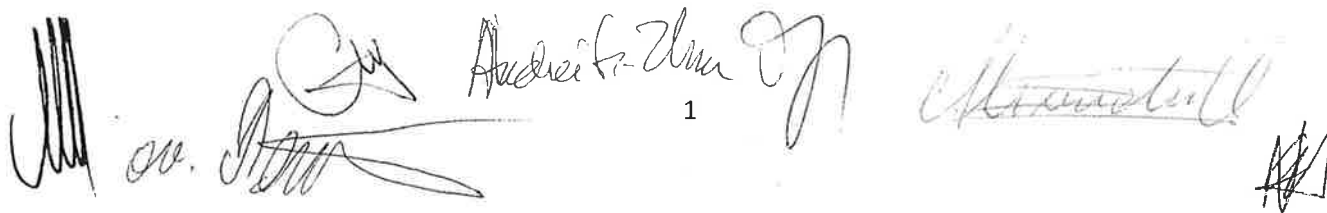
Ora începerii ascultării părții civile: 15,09

Arăt că în anul 1985 aveam vârsta de 27 de ani.

Arăt că în anul 1985 tatăl meu a început să fie urmărit și anchetat, întrucât avea o atitudine considerată ostilă de regimul comunist.

Arăt că acțiunile tatălui meu erau rezultatul exasperării sale față de cultul dictatorului Nicolae Ceaușescu și de faptul că nu exista destulă opoziție din partea poporului român.

Tatăl meu era inginer, însă era și poet și scriitor, motiv pentru care avea multe cunoștințe în domeniul artistic și literal. Arăt că în calitate de inginer a avut posibilitate să cunoască direct ordinele criminale ale dictatorului Ceaușescu. Menționez acest fapt, întrucât după cutremurul din 1977, întrucât tatăl meu era specializat în acțiuni de consolidare anti-seismică, a fost desemnat să participe la consolidarea blocului Patria (Aro, așa cum i se mai spunea). Tatăl meu a realizat un proiect de consolidare a blocului, care a fost respins chiar de Ceaușescu într-o ședință, fiind singura ocazie în care tatăl meu l-a cunoscut personal pe acesta.

The bottom of the page contains several handwritten signatures and stamps. On the left, there are two distinct signatures. In the center, a signature reads "Andrei H. Ursu" with a date "1" written below it. To the right, there is another signature and a circular stamp, possibly an official seal. The page number "1" is centered below the main signature.

Arăt că tatăl meu nu era membru de partid nu avea funcție înaltă. Ceaușescu a oprit toate consolidările la blocurile afectate de cutremurul din 1977.

Nicolae Ceaușescu a convocat o ședință cu toate persoanele și instituțiile implicate în consolidarea blocurilor, inclusiv a institutului la care tatăl meu lucra, ocazie cu care a spus că s-au făcut exagerări și că nu le mai dă voie, sub sancțiunea închisorii, să mai consolideze vreun bloc, spunându-le decât să le zugrăvească.

Arăt că tatăl meu a consemnat discursul lui Nicolae Ceaușescu din data de 04.07.1977, fiind un moment la care soarta blocurilor din București a luat o altă turnură. Nicolae Ceaușescu a spus în acea ședință că nu se vor consolida blocurile construite în regimul burghezo-moșieresc, motiv pentru care toate blocurile de dinainte de 1940 au rămas neconsolidate, deși se știa care ar fi soarta acestora în cazul unui cutremur de aceeași magnitudine. Aspect pe care îl știau toți inginerii prezenți în sala de ședință la acel moment.

Tatăl meu a fost afectat în special de soarta locatarilor care nu au fost nici evacuați și nici informați cu privire la situația blocurilor, blocuri cărora doar li s-a dat aspectul că ar fi fost consolidate. Nicolae Ceaușescu a dat ordin ca până la data de 23 august să se termine toate lucrările la blocurile respective.

Tatăl meu și-a dat seama că Nicolae Ceaușescu nu mai era dispus să aloce resurse umane și materiale pentru consolidarea acestor blocuri, întrucât începuseră lucrările la Casa Poporului.

Arăt că erau 300 blocuri într-o stare foarte gravă, care trebuiau consolidate, și încă 4000 de blocuri având gradul II de pericol, tatăl meu a anunțat locatarii din blocul Patria de situația existentă. Și întrucât nu avea cum să anunțe și locatarii celorlalte blocuri s-a hotărât să scrie o scrisoare la Europa Liberă. Arăt că recent am avut ocazia să studiez la CNSAS documente din arhiva securității din care rezultă că existau informatori care au adus la cunoștința conducerii securității statutului situația blocurilor respective, precum și starea de spirit a locatarilor și inginerilor, printre ingineri fiind menționat și tatăl meu, ca având o atitudine ostilă față de nemulțumirile conducătorului statului. Precizez că scrisoarea a ajuns în posesia radioului Europa Liberă în 1978, când tatăl meu a obținut permisiunea de a călători în străinătate, întrucât până la acea dată, deși atât eu cât și tatăl meu am încercat să trimitem scrisoarea prin diferite persoane, nu am reușit.

Arăt că tatăl meu reușea să facă aceste călătorii în străinătate cu o cerere la institut, Biroul Organizației de Bază, Sector, Municipiu și, în final, adresată

The bottom of the page contains several handwritten signatures and initials in black ink. From left to right, there is a vertical scribble, a signature that appears to be 'D. G.', a signature that reads 'Audin I. M.', a large 'O', and a signature that appears to be 'H. M.'. There are also some smaller, less legible marks and initials scattered around these main signatures.

alta.
dîn
iile
teu
ub
le
e
ă
i

110

direct Președintelui Republicii și o copie de pe ziarul Scânteia, în care solicita respectarea dreptului la călătorie garantat de constituția vremii.

Arăt că tatăl meu a mai scris și alte scrisori către Europa Liberă, una vizând conferința uniunii scriitorilor din 1981, când Nicolae Ceaușescu a schimbat întreaga conducere a uniunii scriitorilor cu oameni de încredere ai partidului.

Arăt că, întrucât tatăl meu era sufocat de faptul că nu se făcea nimic, a încercat să formeze un grup de rezistență intelectuală cu prietenii săi și ținea și afișe antitotalitare la vedere la serviciu.

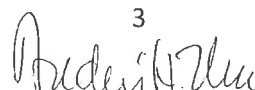

La un moment dat, tatăl meu a decis să fie citit un manifest în marea adunare națională, vorbind cu prietenii săi Dan Leștiu, Geo Bogza, Nina Casian, Ștefan Augustin Ionaș, Iordan Chimen, Sorin Vieru, Radu Cosașu, Mirel Ilieșiu și alții.

Menționez că toate aceste demersuri au fost consemnate în jurnalul său intim, pe care îl ținușe din tinerețe, întrucât plănuia să scrie cărți bazate pe acest jurnal.

Arăt că, la un moment dat, tatăl meu a scris și o poezie parodie la adresa lui Ceaușescu pe care a dorit să o multiplice, apelând în acest sens chiar și la mine. Inițial am vrut să o tipăresc la facultate, însă am renunțat, întrucât aș fi pus în pericol persoanele care mi-ar fi facilitat accesul la printere.

Precizez că toate aceste însemnări ale tatălui meu din jurnal au fost găsite de organele de securitate și au fost motivul pentru care tatăl meu a fost anchetat începând din decembrie 1984 și până la moarte. Știu acest lucru în mod direct, întrucât tatăl meu a fost cercetat în stare de libertate de către inculpații Pârvulescu și Hodiș, care puneau întrebări legate de însemnările din acel jurnal, interesându-i în mod deosebit cum a ajuns scrisoarea la Europa Liberă, dacă mai are și alte materiale pe care le-a trimis sau urma să le trimită la Europa Liberă sau la alte posturi din străinătate, relațiile cu prietenii scriitor, care dintre ei cunoșteau și au participat la activitățile sale dușmănoase, modul cum i-a cunoscut pe dizidenții români și lucrătorii postului Europa Liberă din afara țării, în special pe Virgil Ierunca și Monica Lovinescu, despre care a fost întrebat insistent pe parcursul a mai multor interogatorii.

În jurnal, tatăl meu menționa și o intenție iluzorie a de a-și confecționa o armă cu lunetă. Arăt că tatăl meu a discutat și cu mine acest vis al său, noi gândindu-ne chiar să aducem în mod separat piese din străinătate pentru a nu fi prinși. Deși ne-am dat seama că era un lucru imposibil întrucât fiecare piesă era înseriată, tatăl meu a spus că dacă ar avea o astfel de armă nu ar ezita nici un

cu.   3

minut să împuște pe dictator, acceptând ideea că ar putea fi prins foarte ușor, fiind dispus să se sacrifice pentru ceilalți 20 milioane de români.

Arăt că în perioada aprilie-mai 1985 am fost anchetat și eu în legătură cu acuzarea adusă tatălui meu de către inculpații Pârvulescu și Hodiș, care m-au întrebat aceleași lucruri ca și pe tatăl meu, în special despre multiplicarea afișelor.

Deși numele prietenilor săi erau menționate în jurnal, tatăl meu și-a dat seama că dacă ar fi dat o declarație împotriva acestora, în care să le precizeze numele le-ar face mai mult rău și a refuzat să dea o astfel de declarație referitoare la prietenii săi. Cunosoc că în perioada în care a fost anchetat în stare de libertate, tatăl meu a fost amenințat și bruscat de inculpatul Pârvulescu care l-a luat de umeri, l-a împins la fereastră și i-a spus că-l aruncă pe fereastră. Arăt că în perioada în care a fost liber, asupra tatălui meu nu au fost exercitate alte acte de violență, în afara celei menționate, însă a fost amenințat cu bătăi, inclusiv în sensul că ni se va face rău mie și mamei mele, lucru care i-a făcut mult rău tatălui meu, mai mult decât toate celelalte amenințări care îl vizau pe el ca persoană în mod direct.

Arăt că în acea perioadă, întrucât o parte din jurnalul său nu a fost găsit de organele de securitate, ce viza o călătorie, mi-a dat-o mie să o ascund, dar mi-a zis să nu îi spun unde am ascuns-o, împrejurare care a însemnat pentru mine că tatăl meu știa ce i se poate întâmpla.

În momentul în care a fost amenințat cu privire la familia sa, când a venit acasă, tatăl meu era extrem de afectat și mi-a spus, mai mult ca o scuză față de mine și mama mea, că nu poate să declare împotriva prietenilor săi, întrucât nu ar mai fi el însuși.

La scurt timp după refuzul tatălui meu, în vara anului 1985, i s-a comunicat că ancheta organelor de securitate pentru propagandă împotriva orânduirii comuniste s-a terminat.

După acest moment, și la serviciu, în cadrul unei ședințe, tatăl meu a fost demascat pentru acțiunile sale, ședință condusă de un ofițer de securitate.

Arăt că tatăl meu a solicitat să-i fie înapoiat jurnalul, iar securistul institutului unde lucra i-a spus că de abia acum începe greul, fiind arestat la scurt timp, la 21.09.1985. Deși de nenumărate ori, împreună cu mama mea am încercat să iau legătura cu tatăl meu, de la momentul arestării nu am mai putut lua legătura cu tatăl meu, refuzându-ni-se orice vorbitor și pachetele. Nu ni s-a menționat nici motivul pentru care a fost arestat. Arăt că am luat legătura cu avocatul Ioan Pora, șeful Baroului București la acea dată, care îl apărase și pe

av. ~~Stancu~~

Andrei T. Iliescu

Andrei T. Iliescu

șor,
cu
au
ea
at
e

Radu Filipescu. Avocatul a comunicat că nici lui nu i se permisesse să-l vadă pe tatăl meu în timpul detenției. După moartea tatălui meu, avocatul Pora mi-a spus că la prezentarea materialului de urmărire penală, în dosarul în care tatăl meu era învinuit pentru infracțiuni de drept comun și în care fusese arestat, era prezent și inculpatul Pârvulescu, care a spus că de ce l-a ales pe acesta în calitate de avocat, întrucât putea să-i dea un avocat din oficiu, care l-ar fi apărut mai bine.

Avocatul Pora i-a spus că acestuia nu i s-a pus la dispoziție dosarul de urmărire penală, ci i-au arătat numai câteva file, spunând că trebuia să-l apere din memorie. La scurt timp după prezentarea materialului de urmărire penală, pe 19 noiembrie 1985 am primit un telefon de la secția de Miliție a sectorului 6 București, spunându-mi-se să vin la Spitalul-Penitenciar Jilava să preiau efectele tatălui meu deoarece acesta a decedat.

Pe 20 noiembrie 1985 am mers la spitalul-penitenciar cu mama sa, unde un infirmier mi-a înmănat hainele tatălui meu, pline de sânge încheșat, respectiv pantalonii, o cămașă și un prosop. Cămașa fiind ruptă pe spate, în franjuri. Deși am încercat să aflăm cauza morții tatălui meu, nu ni s-a comunicat.

De abia spre seară am fost primit de o persoană, despre care am aflat că era medicul șef al spitalului, numitul Ghiță. Ulterior am aflat că acest doctor a participat și la efectuarea operației asupra tatălui meu și care ne-a spus că nu ne poate comunica cauza morții. Spunând, la solicitarea noastră, că nu este nici un doctor acolo. Am întrebat și pe infirmier ce s-a întâmplat de a ajuns tatăl meu cu hainele pline de sânge, acesta spunând că nu știți îi bate acolo și îi aduce la noi în ultimul moment când nu se mai poate face nimic. Pe data de 21 noiembrie mi s-a spus să merg la crematoriu unde fusese depus tatăl meu, ocazie cu care i-am văzut cadavrul. Tatăl meu avea urme de lovituri pe față, pe tâmpile, pe coaste, pe părțile laterale ale abdomenului, pe torace. Arăt că din cauza tăieturii făcute pe abdomen, cu ocazia autopsiei, nu mi-am dat seama dacă era lovit și în această zonă. Am constatat că avea la încheieturi tăieturi adânci până la os, iar pe spinare avea urme de lovituri adânci cu sânge încheșat.

La institutul tatălui meu am înțeles că s-a dat ordin să nu vină nimeni la incinerare.

Arăt că la IML am încercat să vorbim cu medici legiști, dar nu am reușit; nu mi s-a spus cauza morții, aici am luat legătura tot cu doi infirmieri Cristian și Fuiorea, care mi-au comunicat că atunci când a fost adus, tatăl meu avea toate organele făcute praf, inclusiv ficatul și splina.

Handwritten signatures and marks at the bottom of the page, including a circled mark and the name "Audreia" written in cursive.

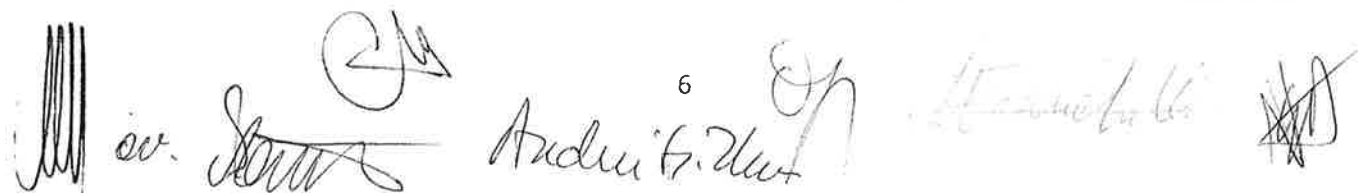
Arăt că și la INML, toată ziua am încercat să aflu cauza morții întrucât tot nouă, familiei, ni se solicita un certificat constatator al morții în vederea îmbălsămării, pe care trebuia menționată cauza morții.

Arăt că într-un final am ajuns la o persoană care a sunat să se intereseze despre cauza morții tatălui meu și care în timpul convorbirii a spus că înțelege că este un caz special și a închis telefonul. Apoi a spus că îl îmbălsămează și fără certificat.

A doua zi a avut loc incinerarea la care au venit destui de mulți prieteni, deși în zonă erau persoane ale securității. Arăt că incinerarea tatălui meu a fost cu acordul familiei întrucât la acel moment nu aveam o altă opțiune. Cu această ocazie, mulți prieteni au văzut, deși tatăl meu erau îmbrăcat, contuziile de pe față și rănilor de la mâini, care păreau clar a fi fost provocate de cătușele cu care a fost strâns până la os. Arăt că și eu personal am fost urmărit de securitate atât timp cât tatăl meu a fost închis dar și după moartea sa, o mașină a securității fiind prezentă în fața casei noastre. Deseori urmărindu-mă cu mașina, în pas cu mine, când mergeam către stația de autobuz, la serviciu.

Deși cazul tatălui meu fusese deja mediatizat de Europa Liberă, mi s-a spus din partea securistului institutului meu să nu iau legătura cu acest radio. Arăt că și eu am fost chemat la securitate în luna octombrie 1985, în perioada în care tatăl meu era arestat, fiind anchetat de cei doi inculpați Pârvulescu și Hodiș, care mi-au restituit o parte din jurnalul tatălui meu, respectiv o parte din anii 1950, care, probabil, nu mai prezentau interes, de asemenea și unele scrieri sportive, critici de artă, însă m-au întrebat încă o dată de activitățile tatălui meu și mai ales dacă există și alte documente acasă sau ascunse în alte părți care ar avea un conținut necorespunzător sau dușmănos. Arăt că și eu personal am fost urmărit inculpatul Hodiș atât cât tatăl meu era arestat cât și după moartea acestuia, întâlnindu-ne la Palatul Telefoanelor, unde acesta a spus „ce, ai venit să dai raportul, ai grijă ce spui”. Din această discuție mi-am dat seama că acesta cunoștea convorbirile mele telefonice și îl interesau.

Arăt că în anul 1985 guvernul Statelor Unite s-a interesat de cazul tatălui meu, întrucât sora mea era stabilită în America. Mai mulți senatori și kongresmeni americani au trimis scrisori în care se interesau de soarta tatălui meu, acest lucru întâmplându-se și înainte și după moartea tatălui meu. Am fost contactat de ambasada Statelor Unite la sfârșitul lui noiembrie 1985, tot atunci înțelegând de la avocatul Pora că l-au contactat și pe el. Arăt că în anul 1991-1992 am contactat pe doctorul Costandache care a participat la operația făcută tatălui meu în spitalul Penitenciar Jilava și care era deținut în 1985 la rândul său.

 The bottom of the page contains several handwritten signatures and initials. From left to right, there is a signature that appears to be 'M. S.', followed by a signature that looks like 'S. S.', then the name 'Andrei T. Iuliu' written in a cursive script. To the right of this name is a small number '6' and another signature. Further right is a signature that looks like 'H. S.', and finally, a signature that is partially obscured and appears to be 'S. S.'.

112

Acest doctor cunoscându-l pe tatăl meu din copilărie. Deși nu se mai văzuseră de 50 de ani s-au recunoscut când tatăl meu a fost adus la Jilava. Doctorul Costandache mi-a spus că tatăl meu a fost adus în stare gravă, cu abdomen acut și peritonită generalizată, situație în care nu se mai putea face nimic. Mi-a spus că observase și el echimozele pe tot corpul și în special pe abdomen, și și-a dat seama că sursa acelor echimoze o reprezentau loviturile puternice, repetate. De asemenea, mi-a spus că a vorbit în franceză cu tatăl meu că l-a întrebat ce s-a întâmplat, de ce l-a adus așa târziu, tatăl meu răspunzând că a fost deținut politic și că a fost bătut în timpul anchetei pe motive politice, pentru jurnalul împotriva lui Nicolae Ceaușescu, de către anchetatorii ofițeri de securitate cu șpițul burtă. Arăt că l-am mai întâlnit pe doctorul Costandache ulterior, în 1994-1995, care mi-a dat de înțeles că s-au făcut presiuni asupra sa pentru a-și retracta declarațiile date în cursul anchetei. Mi-a spus să vin după alegerile din 1996 că îmi va spune mai multe, dar până atunci îl *strâng pantofii*.

Răspunsuri la întrebările reprezentantului Ministerului Public:

La percheziția din luna ianuarie 1985 eu nu am fost prezent personal, însă părinții mei mi-au povestit în amănunt ce s-a întâmplat, respectiv că au fost prezenți inculpații Pârvulescu și Hodiș și ofițerul de securitate de la institutul tatălui meu, Dumitrăciuc Ion, care i-a spus că dacă nu predă de bună voie toate materialele scrise pe care le are în casă, vor scoate și parchetul. Astfel încât au fost ridicate aproape toate materialele scrise de tatăl meu în decursul anilor, inclusiv scrierile literare, precum și cărți și reviste din străinătate, considerate ca având un conținut ostil pentru regimul comunist. Arăt că astfel de reviste și cărți au fost găsite și în biblioteca mea, motiv pentru care am fost anchetat, astfel cum am declarat anterior.

Răspunsuri la întrebările apărătorului ales al inculpatului Hodiș Vasile:

Arăt că nu cunosc exact câte țări a vizitat tatăl meu până în 1985, dar cred că vreo 5-6.

Cunosc că jurnalul tatălui meu, pe care îl ținea la serviciu, a fost găsit de niște colegi de-ai lui care l-au predat securității.

Arăt că nu cunosc despre o astfel de sesizare, tot ceea ce cunosc despre acest aspect este din prezentul dosar.

Arăt că eu am fost anchetat în biroul ofițerului de securitate Pârvulescu.

Arăt că nu-mi aduc aminte concret de împrejurările în care am dat declarație la securitate, însă declarațiile mele se regăsesc la dosar.

ov.

7
Dudușcu

Arăt că aceste procese-verbale se regăsesc la dosarul cauzei. Arăt că pe declarațiile pe care le-am dat la securitate, erau mențiunea dată în fața noastră, fiind semnate de cei doi inculpați Pârvulescu și Hodiș.

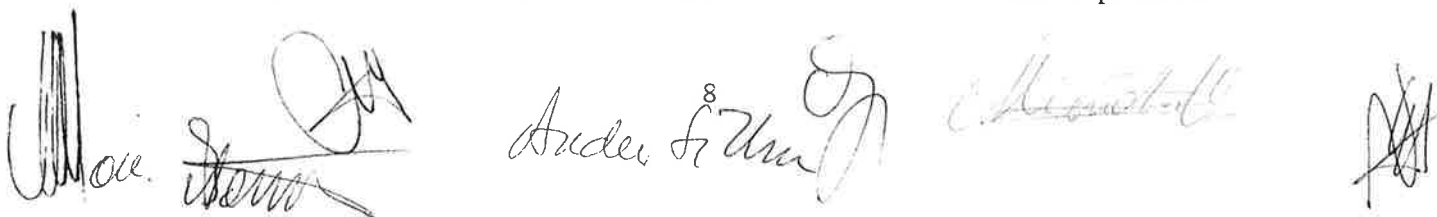
Arăt că la momentul întâlnirii de la Palatul Telefoanelor, eu deja îl cunoșteam de Hodiș încă din luna mai 1985, când fusesem interogat.

Răspunsuri la întrebările apărătorului ales al inculpatului Postelnicu Tudor:

Din câte îmi amintesc, în perioada 1978-1984, tatăl meu, în afara plecării la care am făcut anterior referire, a mai plecat de două ori. Arăt că de fiecare dată era din ce în ce mai greu să obțină pașaportul. Precizez că de fiecare dată, cu ocazia acestor plecări, tatăl meu era prelucrat atât de Dumitrăciuc Ion, cât și de lucrătorii de la pașapoarte, în sensul de a nu lua legătura cu nici o persoană din occident, ostilă României, iar în situația în care ar lua legătura să raporteze acest lucru. Arăt că tatălui meu, de mai multe ori, i s-a propus să devină informator, să colaboreze cu organele de securitate, lucru pe care l-a refuzat. Arăt că tatăl meu a depus toate eforturile pentru a efectua aceste călătorii, cu scopul de a furniza materiale postului Europa Liberă, în condițiile în care Nicolae Ceaușescu dorea ca nici o informație să nu iasă din țară. Arăt că acest lucru mi-a fost confirmat și din studierea dosarelor CNSAS, din care a rezultat că obiectivul principal al securității statului era de a nu fi divulgate informații în exterior despre represiunile regimului Ceaușescu și de a opri orice fel de manifestare internă împotriva sa.

Arăt că tatăl meu, în tinerețe, a fost un om de stânga, s-a înscris în partidul comunist, însă, văzând manifestările represive ale acestuia, a adus critici partidului și în anul 1950 a fost exclus din partid din aceste motive.

Arăt că era greu atât pentru cetățenii membrii de partid, dar și pentru ceilalți să obțină permisiunea de a călători într-o țară occidentală, tocmai pentru a îngradi comunicarea cu occidentul, pentru a opri scurgerea de informații, în cadrul acțiunii sistematizate și generalizate a regimului comunist de a oprina opoziția din România. În acest sens, menționez că era o acțiune în cadrul securității, numită *Călătorul*, care viza pe toți cei care călătoreau în străinătate, inclusiv pe tatăl meu, și în legătură cu care se luau informații de la persoanele din jurul celor care voiau să călătorească, declarații ce se regăsesc, în cazul tatălui meu, în dosarul Udrea. Arăt că tatăl meu a fost verificat înainte și după fiecare călătorie efectuată în străinătate. Arăt că o singură dată tatăl meu a călătorit împreună cu mama, în rest singur, întrucât mie nu mi s-a permis.

The bottom of the page contains several handwritten signatures and initials. From left to right, there is a signature that appears to be 'Moc', followed by a large, stylized signature, then the name 'Andrei Filu' with a small '8' above the 'i', and another large signature. To the right of these is a signature that looks like 'Mihail' and a final signature on the far right.

ă pe
stră,
il
u
i

Arăt că în perioada 1978-1984, tatăl meu, în mod constant, a luat legătura cu persoane considerate ostile pentru regimul comunist, respectiv cu persoanele la care am făcut referire, aceasta fiind și miza pentru care tatăl meu a fost cercetat în 1985, persoane despre care cunosc că au avut dosare informative și de câte 10 volume, întrucât le-am văzut personal la CNSAS. Aceste persoane fiind urmărite în mod constant, inclusiv prin mijloace operative chiar în propriile locuințe.

Arăt că nu cunosc dacă persoanele respective au călătorit în străinătate, dar cred că au mai călătorit la câte o conferință, fiind persoane celebre la vremea respectivă.

Arăt că dosarul tatălui meu Udrea conține 7 volume, dintre care cele de la 3 la 6 sunt dovedite ca fiind false de către CNSAS și care conțineau date obținute prin tehnică operativă (TO).

Precizez că dosarul Udrea a fost închis de către inculpați, la data de 08 august 1987, printr-un proces-verbal de distrugere a unei mari părți din jurnalul tatălui meu.

Consider că dosarele de tehnică operativă au existat.

Răspunsuri la întrebările apărătorului ales al inculpatului Hodiș Vasile:

Arăt că am făcut sport de performanță la Școala Sportivă 2 în perioada 1968-1974 și la clubul sportiv Dinamo în perioada 1974-1975.

Răspunsuri la întrebările apărătorului ales al inculpatului Postelnicu Tudor:

Arăt că nu doresc să fac referire la suferințele fizice nici ale mele, nici ale mamei mele, fiind știut că suferințele psihice generează suferințe fizice.

Răspunsuri la întrebările apărătorilor aleși ai părților civile:

În ceea ce privește pușca cu lunetă, tatăl meu avea intenția de a confecționa o astfel de armă.

Arăt că, în ceea ce privește solicitarea de a pleca în străinătate, tatăl meu făcea solicitare la institut, la Biroului Organizației De Bază, apoi mergea la Centrală pe Construcții, la Sector, la Municipiu și, după ce erau respinse toate aceste solicitări, în final, se adresa Președintelui Republicii. Arăt că până la președinte niciodată nu au fost aprobate de aceste instituții acele solicitări.

Arăt că biroul inculpatului Pârvulescu, unde am dat declarație, se afla în clădirea securității, de pe Calea Rahovei.

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page, including a large signature on the left, a circular stamp, and several other signatures on the right.

Tatălui meu nu i s-a comunicat în mod oficial, în vara anului 1985, că s-a încheiat ancheta, ci numai verbal.

Arăt că ședința organizată în care tatăl meu a fost muștrat pentru acțiunile sale a fost o ședință propagandistică, condusă de un ofițer de securitate din afara institutului, având ca scop să-i avertizeze și pe ceilalți angajați.

Arăt că persoanele ostile regimului comunist cu care se întâlnea tatăl meu erau numai persoane cunoscute acestuia, același lucru fiind valabil și pentru persoanele cu care tatăl meu se întâlnea în străinătate.

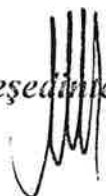
Arăt că acum recent când am studiat dosarele CNSAS am aflat că persoanele vizate prin anchetarea tatălui meu aveau în locuință instalată tehnică operativă.

Precizez că în declarație luată de inculpații Pârvulescu și Hodiș nu s-a consemnat tot interogatoriul, respectiv întrebările ce vizau pușca cu lunetă, precum și multe din întrebările legate de mine și prietenii tatălui meu.

Arăt că avocatul Ioan Pora mi-a relatat că atunci când l-a văzut pe 15 noiembrie 1985 la prezentarea materialului, tatăl meu suferea psihic și fizic și că era într-o stare jalnică.

Ora finalizării ascultării părții civile: 17,32

Președinte,

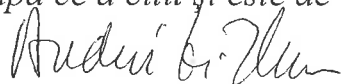

Grefier,

Parte civilă,

Semnat după ce a citit și este de acord cu conținutul,

Avocatul părții civile,

Proces – verbal

Partea civilă nu poate/refuză să semneze

Avocații inculpaților,

